ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

[2019] 15 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ.

ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ

ਬਨਾਮ.

ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਮਰਾਠਾ ਬੋਰਡਿੰਗ ਹਾਊਸ ਕਾਲਜ ਆਫ਼ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਐਂਡ ਓਰਸ। (2005 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 364)

ਨਵੰਬਰ 08,2019

[ਰੰਜਨ ਗੋਗੋਈ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ, ਦੀਪਕ ਗੁਪ੍ਤਾ ਅਤੇ ਏ. ਐਨ. ਆਈ. ਆਰ. ਯੂ. ਡੀ. ਏ. ਬੋਸ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸਿੱਖਿਆ/ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ-ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਕੋਰਸ-ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜੋ ਕੋਰਸ ਚਲਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ-ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡ-ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ (ਸੀ. ਓ. ਏ.) (1972 ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ) ਅਤੇ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਫਾਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ (ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ.) (1987 ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ) ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ, ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਕ੍ਤ ਕੋਰਸ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ-ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸੱਤ ਮਾਮਲੇ-2005 ਦੀ ਮੁੱਖ ਅਪੀਲ ਸੀ. ਏ. No.364 ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੰਸਥਾ-ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸਾਲ 2004 ਵਿੱਚ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 40 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਦਾਖਲਾ ਸਮਰੱਥਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਬਹਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਘਟ ਕੇ 30 ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਏਆਈਸੀਟੀਈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ 30 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ-ਚੁਣੌਤੀ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ' ਤੇ ਕੋਰਸ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਤਮ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਸੀਓਏ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ-ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆਃ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮੇ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, 1972 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ-ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ

ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀਆਂ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਅ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁੱਖ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰਿਹਾ-2011 ਦੇ ਐੱਸ. ਐੱਲ. ਪੀ. (ਸੀ.) ਨੰਬਰ.5400 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਨਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸ਼ਾ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ-ਪਰ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲੇ, ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਾ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੇ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ-ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਏਆਈਸੀਟੀਈ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਸੰਸਥਾ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।2011 ਦੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ.8443 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ-ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 2011 ਦੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) **ਨੰਬਰ**.20460 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀਓਏ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੈ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸਮੂਹ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀਓਏ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ.17005 ਅਤੇ 2016 ਦੇ 17006 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਮੁੱਖ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - 2018 ਦੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ.28121 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਸਥਾ 1972 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ-ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼, ਭੰਗ-ਆਰਕੀਟੈਕਟਸ ਐਕਟ, 1972-ਐੱਸ. ਐੱਸ. 2(d), 3,14-21,25,35,43-45-ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1987-ss. 2(g), 3,10,11,22,23,25-ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਫਾਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ (ਨਵੇਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ, ਕੋਰਸਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਕੋਰਸਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਲਈ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ) ਨਿਯਮ, 1994-ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਫਾਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ (ਫੀਸਾਂ ਲਈ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼) ਨਿਯਮ, 1994-ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 1982-

ਭਾਗ VIII-ਧਾਰਾ 29,30-ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮਿਆਰ ਨਿਯਮ 1983-ਧਾਰਾ 5,8; ਅੰਤਿਕਾ ਬੀ, ਸੀ-ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਰੈਗ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਸਾਬਕਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ-ਬੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧ-1972 ਦੇ ਐਕਟ (ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਕੌਂਸਲ (ਸੀ. ਓ. ਏ.) ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਅਤੇ 1987 ਦੇ ਐਕਟ (ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਫਾਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ (ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ.) ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਪ੍ਰਬੰਧ-ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ 1987 ਦਾ ਐਕਟ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਜੋ ਆਮ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਉਹੀ ਸੌਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਰਕੀਟੈਕਟਸ ਐਕਟ, 1972-ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1987 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਟਕਰਾਅ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਰਹੇਗਾ।

ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ-1972 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਕੌਂਸਲ (ਸੀ. ਓ. ਏ.) ਅਤੇ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਫਾਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ (ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ.)-ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ-ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈਃ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ-ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ-1972 ਐਕਟ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿਰਫ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਹੀ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ-ਆਰਕੀਟੈਕਟਸ ਐਕਟ, 1972-ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1987 ਵਜੋਂ ਲੇਬਲ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ

ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਕੌਂਸਲ (ਸੀ. ਓ. ਏ.) ਅਤੇ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਫਾਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ (ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ.) ਦਰਮਿਆਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ-ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼-ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆਃ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਏ ਹਨ-1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਉੱਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣਾ ਹੈ-ਇੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਜਿਹੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ-ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਐਕਟ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ "ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ-ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਰਕੀਟੈਕਟਸ ਐਕਟ, 1972-ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਖਿਲ ਭਾਰਤੀ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪਰਿਸ਼ਦ ਐਕਟ, 1987 ਐਸ 2 (ਜੀ)-ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਏ ਹੈ ਸਲ ਈਡੀਯੂ. ਵੀ. ਪ੍ਰਿੰਸ ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਮਰਾਠਾ ਬੋਰਡਿੰਗ ਹਾਊਸ ਕਾਲਜ। ਆਰਚ ਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਖੇਤਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਬੰਧਤ ਕੌਂਸਲਾਂ ਅਰਥਾਤ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਕੌਂਸਲ (ਸੀ. ਓ. ਏ.) ਅਤੇ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਫਾਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ (ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ.) ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਕਿ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ "ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ" ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਨੂੰ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਉਸ ਸਮੀਕਰਨ, ਅਰਥਾਤ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ-ਜੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋਣਗੇ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ-ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਸੰਦਰਭ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ-ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਵੀ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਵਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬੇਤੁਕੇ ਜਾਂ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਾਧਨ-s ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। 2 (ਜੀ), "ਤਕਨੀਕੀ

ਸਿੱਖਿਆ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ "ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿੱਥੇ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਸੰਗ ਇਸ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ- ਆਰਕੀਟੈਕਟਸ ਐਕਟ, 1972-ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ।

ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰੱਖਿਆਃ 1.1 ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਦੋਵੇਂ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਕੋਲ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਕੋਰਸਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਟਸ ਐਕਟ, 1972 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸਮੀਕਰਨ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀ ਜਾਂ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅੰਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ। ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਨੂੰ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1987 ਤਹਿਤ ਵੀ ਮਿਆਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਦੇ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਨਿਯਮ। 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (3) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੀ. ਓ. ਏ. ਲਈ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (4) (ਐੱਮ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (ਕੇ) ਲਈ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ

1.2 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ

ਵੇਲੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18,19,20 ਅਤੇ 21 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਲ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

2 ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੋਤ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰਾਲੇ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 77 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

3. ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦਾ ਰੁਖ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਵਿੱਚ ਪਰਖੇ ਜਾ ਰਹੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਪਛਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਟਕਰਾਅ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਰਹੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ 1972 ਦਾ ਐਕਟ ਸਿਰਫ਼ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਆਰਕੀਟੈਕਟਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੇ ਗਠਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਕੰਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਹੋਰ ਦੋ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। 1987 ਦਾ ਐਕਟ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ

ਨਿਗਰਾਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਗੈਰ-ਅਸਥਾਈ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਟੀਕਾਕਰਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਲੇਬਲ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਐੱਚ) ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀਦਾਸਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀਆਂ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮੇ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਆਰਕੀਟੈਕਟਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਆਰਕੀਟੈਕਟਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ-ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਤਿੰਨ ਨਿਯਮ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਪਦੰਡ ਜਾਂ ਮਿਆਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਪਦੰਡ ਏਆਈਸੀਟੀਈ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। 1994 ਦੇ ਦੋ ਨਿਯਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। 2016 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈਂਡ ਬੁੱਕ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਦੇ ਢੰਗ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

4. ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਹੋਣ ਦੇ ਇਕੋ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਸ਼ਾਸਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕੌਂਸਲ, ਪਾਲੀਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੈਦਾਨ-ਨਿਯੰਤਰਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ

ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਸਾਰੇ "ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ" ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਗਰੀ ਜਾਂ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਮਾਨਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੀ. ਓ. ਏ. ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਤੇ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰੇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਇੱਕ ਗ਼ੈਰ-ਪਾਬੰਦੀ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੈ। 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਰਕੀਟੈਕਟਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਲਈ, ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਵਿੱਚ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਣ ਜਾਂ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਉਹ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ 1987 ਐਕਟ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਨਾਲ। ਪਰ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੋਰਸ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀਆਂ ਜਾਂ ਡਿਪਲੋਮੇ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਕੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ 1972 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਤੀਜਾ ਵੱਖਰਾ ਤੱਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀ ਜਾਂ ਡਿਪਲੋਮਾ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਹੈ।

ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿੱਧੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੇ ਨਿਯਮ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਲਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਦੋਵੇਂ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਹੋਵੇਗਾ

5.1 ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਸਿੱਖਿਆ, ਖੋਜ ਅਤੇ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਵਿੱਚ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹੈ। "ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ" ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦਾ ਫਰਜ਼ ਏ ਹੈ ਇਹ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਨੂੰ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸ ਸਮੀਕਰਨ, ਅਰਥਾਤ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਬਾਹਰੀ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੇ ਰੁਖ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਡਿਗਰੀ ਜਾਂ ਡਿਪਲੋਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੀ ਆਰਕੀਟੈਕਟਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ। ਦੂਜਾ, ਭਾਰਤੀਦਾਸਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਆਫ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣਗੇ। ਸੀ. ਓ. ਏ. ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਬਾਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ, ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਸਿਰਫ ਤਕਨੀਕੀ

ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚੋਂ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਵਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬੇਤੁਕੇ ਜਾਂ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਆਗਿਆਯੋਗ ਸਾਧਨ ਵੀ ਹੈ। “ਐੱਫ ਏ ਆਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਬੈਨੀਅਨ, ਲੇਕਸਿਸ ਨੈਕਸਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪੰਜਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ (ਸਫ਼ਾ 972 ਉੱਤੇ)-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

5.2 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਜੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, "ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ "ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਏਆਈਸੀਟੀਈ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਸੰਗ ਇਸ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਡਿਫ ਇਨੀਸ਼ਨ ਕਲਾਜ਼ ਦਾ ਇਹ ਨਿਰਮਾਣ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਹਰੀ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ। 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਉੱਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਜਿਹੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ "ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

6. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮੇ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, 1972 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ। ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀਆਂ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਅ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀਆਂ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਪੀਲਾਂ-(ਏ) 2005 ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। (ਅ) ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਗਵਾਲੀਅਰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ ਉੱਭਰ ਕੇ 2 ਫਰਵਰੀ, 2011 ਨੂੰ ਡਬਲਯੂ. ਪੀ. ਨੰਬਰ

315 2011 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਰਾਜੀਵ ਗਾਂਧੀ ਪ੍ਰੌਦਯੋਗਿਕੀ ਵਿਸ਼ਵਵਿਦਿਆਲੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 5400/2011 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਨ। ਦੂਜੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ (ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ.8443/2011 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ) ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੰਸਥਾ, ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆ ਮੰਦਰ ਸਿੱਖਿਆ ਸਮਿਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆ ਮੰਦਰ ਸਿੱਖਿਆ ਸਮਿਤੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਵੱਲੋਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 2010-2011 ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਅਪੀਲ [2011 ਦੀ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) <ਆਈਡੀ1] ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼' ਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ। ਰਾਜੀਵ ਗਾਂਧੀ ਪ੍ਰੌਦਿਯੋਗਿਕੀ ਵਿਸ਼ਵਵਿਦਿਆਲਿਆ ਦੀ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਨਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾ ਸੰਸਥਾ ਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਾਖਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਦਾਖਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖੁਦ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਏਆਈਸੀਟੀਈ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਸੰਸਥਾ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕੰਟਰੋਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। 2011 ਦੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ20460 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੀਓਏ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਸੀ। ਪਰ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (ਸੀ) ਸਾਲ 2016 ਦੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 17005 ਅਤੇ ਸਾਲ 2016 ਦੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) <ਆਈਡੀ1 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 2013 ਦੀ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ No.110 ਅਤੇ ਸਾਲ 2013 ਦੀ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 112 ਵਿੱਚ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ

ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪਿਛਲੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਏਆਈਸੀਟੀਈ ਕੋਲ ਸਬੰਧਤ ਸੰਸਥਾ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਅ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। (ਸ) 2018 ਦੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 28121 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਸਥਾ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਾਨਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਭੰਗ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਰੀਆਂ ਜੁੜੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਡਾ. ਰਾਜੀਵ ਧਵਨ, ਅਜੀਤ ਕੇ. ਸਿਨਹਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ। , ਹਰੀਸ਼ ਪਾਂਡੇ, ਅਨਿਲ ਸੋਨੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਿੱਧੀ ਪਾਡੀਆ, ਨਵੀਨ ਆਰ. ਨਾਥ, ਨੀਰਜ ਸ਼ਰਮਾ, ਅਸ਼ੋਕ ਮਾਥੁਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚਾਰੂ ਮਾਥੁਰ, ਸ਼ਿਬਾਸ਼ੀਸ਼ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਰਾਜਦੀਪ ਭੇਉਰਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹੰਸਿਕਾ ਸਾਹੂ, ਏ. ਵੇਨਾਇਆਗਮ ਬਾਲਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੀ. ਐੱਸ. ਲਕਸ਼ਮੀ, ਵਿਜੈ ਕੁਮਾਰ, ਥਾਮਸ ਓ., ਅਨਿਰੁੱਧ ਪੀ. ਮੇਈ, ਹੈਰਿਸ ਬੀਰਨ, ਮੁਸ਼ਤਾਕ ਸਲੀਮ, ਉਸਮਾਨ ਗਨੀ ਖਾਨ, ਰਾਧਾ ਸ਼ਿਆਮ ਜੇਨਾ, ਵੀ. ਐੱਨ. ਰਘੂਪਤੀ, ਐੱਮ. ਅਪਜ਼ਲ ਅੰਸਾਰੀ, ਮਾਨੇਂਦਰ ਪਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਨੂ ਟਮਟਾ, ਜੀ. ਐੱਸ. ਮੱਕੜ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਸ਼ਮਾ ਸੂਰੀ, ਸੁਧਾਂਸ਼ੂ ਐੱਸ. ਚੌਧਰੀ, ਵਿਜੈ ਕੁਮਾਰ, ਥਾਮਸ ਓ., ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਾਰਤੀ ਤਿਆਗੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਆਸ਼ਾ ਗੋਪਾਲਨ ਨਾਇਰ, ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਵਿਸ਼ਵਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਟੀ. ਸੀ. ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੀਲਮ ਸ਼ਰਮਾ, ਰੂਪੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਨਿਸ਼ਾਂਤ ਰਮਾਕਾਂਤਰਾਓ ਕਟਨੇਸ਼ਵਰਕਰ, ਅਨੂਪ ਕੰਦਰੀ, ਰਾਹੁਲ ਜੈਨ, ਮਿਲਿੰਦ ਕੁਮਾਰ, ਗੌਤਮ ਨਾਰਾਇਣ, ਅਰੁਣਾਭ ਚੌਧਰੀ, ਰਾਹੁਲ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਰਾਏ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਰੂਤੀ ਚੌਧਰੀ, ਡੇਚੇਨ ਡਬਲਯੂ. ਲਚੁੰਗਪਾ, ਅਰੁਣ ਸ਼੍ਰੀਕੁਮਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਿਥਾ ਸ਼੍ਰੀਕੁਮਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਨਸੀ ਬਿੰਜਰਾਜਕਾ, ਰਾਘੇਂਥ ਬਸੰਤ, ਪੀ. ਵੀ. ਦਿਨੇਸ਼, ਸਿੰਧੂ ਟੀ. ਪੀ., ਮੁਕੁੰਦ ਪੀ. ਉੱਨੀ, ਰਾਘਵ ਮਹਿਰੋਤਰਾ, ਜੀ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਜਿਸ਼ਨੂ ਐੱਮ. ਐੱਲ., ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਮਨੋਜ ਰੰਜਨ ਸਿਨਹਾ, ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਗੋਯਲ, ਵਕੀਲ। ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

1. 2016 ਦੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ17005 ਅਤੇ 2016 ਦੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) No.17006 ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਛੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

2. ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਕੌਂਸਲ (ਸੀ. ਓ. ਏ.) ਜਾਂ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਫਾਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ (ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ.) ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਕੋਰਸ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

3. ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਆਰਕੀਟੈਕਟਸ ਐਕਟ, 1972 (1972 ਐਕਟ) ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਹੈ। ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦਾ ਗਠਨ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1987 (1987 ਐਕਟ) ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਆਰਕੀਟੈਕਟਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਹੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਤਾਲਮੇਲ ਵਿਕਾਸ, ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਮਾਤਰਾਤਮਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਗੁਣਾਤਮਕ ਸੁਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦਾ ਉਚਿਤ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ। 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਜੀ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈਃ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ, ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ, ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਫਾਰਮੇਸੀ ਅਤੇ ਅਪਲਾਈਡ ਆਰਟਸ ਅਤੇ ਕਰਾਫਟਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ, ਖੋਜ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਜਾਂ ਖੇਤਰ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰੇ।

4. ਹਾਲਾਂਕਿ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਆਰਕੀਟੈਕਟਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੋਰਸ ਦੇ ਵਿਦਿਅਕ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਮਾਨਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਡਿਪਲੋਮੇ ਅਤੇ ਡਿਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਡਿਗਰੀਆਂ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮੇ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ

ਹਨ। ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਾਸਤੂਕਲਾ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਨੂੰ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। 1972 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰੱਖੇ ਗਏ ਆਰਕੀਟੈਕਟਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਤਿੰਨ ਢੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਰਜਿਸਟਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਰਕੀਟੈਕਟਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਿਵਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 25 (ਸੀ) ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੂ ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ।

5. ਆਰਕੀਟੈਕਟਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ, 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 "ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ।

6. ਹਾਲਾਂਕਿ, 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈਃ ਭਾਰਤ. — (1) ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 15 ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। (2) ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਵਾਸਤੂਕਲਾ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਪਰਿਸ਼ਦ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀ

ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਾਸਤੂਕਲਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਂਟਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀਃ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦਾ ਗਠਨ ਹੋਣ ਤੱਕ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰੇਗੀ। ”

7. 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਤਹਿਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈਃ - “16. ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਕੌਂਸਲ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਂਟਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ”

8. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ 10. ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਤਾਲਮੇਲ ਅਤੇ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ। -(i) ਕੋਰਸਾਂ, ਪਾਠਕ੍ਰਮ, ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਸਹੂਲਤਾਂ, ਸਟਾਫ ਪੈਟਰਨ, ਸਟਾਫ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਗੁਣਵੱਤਾ ਸੰਬੰਧੀ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰ

ਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ। (ਜੇ) ਟਿਊਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫੀਸਾਂ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ; (ਕੇ) ਨਵੀਆਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਨਵੇਂ ਕੋਰਸ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣਾ;

(i)XXX XXX XXX

(ਐੱਮ)ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ;

XXX XXX XXX

(ਓ) ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ; (ਪੀ) ਕਿਸੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਵਾਉਣਾ; (ਕਿ) ਅਜਿਹੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਰਸਾਂ, ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਰੋਕਣਾ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਕਦਮ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

9. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸੱਤ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਏ ਅਪੀਲ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ 2005 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ No.364 ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜੋ 8 ਸਤੰਬਰ 2004 ਨੂੰ 2004 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ.5942 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਾਲਜ ਆਫ਼ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ. ਸੀ. ਓ. ਏ. ਨੇ ਸਾਲ 2004 ਵਿੱਚ ਕਾਲਜ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ 40 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਦਾਖਲਾ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਘਟ ਕੇ 30 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੱਕ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘਟੀ ਹੋਈ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ 2003 ਨੂੰ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਅਤੇ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰੀਖਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਸੀ. ਓ. ਏ. ਨੇ 18 ਮਈ 2004 ਨੂੰ ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਾਲਣਾ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ 40 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 30 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾਃ “3.....ਕੀ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1987 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, 'ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਐਕਟ') ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਰਕੀਟੈਕਟਸ ਐਕਟ, 1972 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਇਡ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ

ਵਿੱਚ, ਕੀ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਐਕਟ ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਕਟ ਹੈ, ਨੇ ਆਰਕੀਟੈਕਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

10. ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ 1972 ਦਾ ਐਕਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ' ਤੇ ਆਰਕੀਟੈਕਟਾਂ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ, ਖੋਜ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਏਆਈਸੀਟੀਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰ, 1 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ 'ਤੇ ਕੋਰਸ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅੰਤਮ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਬਾਡੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀਃ - “20.....ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਪਰ ਪਾਵਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਖੇਤਰਾਂ ਅਤੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਰੁਤਬੇ, ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰੇ। ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ। ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਆਰਕੀਟੈਕਟਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸਲਾਹਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਕ ਕਾਰਕ ਵਜੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢੁਕਵੇਂ ਮਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਗੁਣਾਤਮਕ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਏਆਈਸੀਟੀਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਵਰਗੀ ਆਮ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਆਰਕੀਟੈਕਟਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸਮੇਤ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਡ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਰਕੀਟੈਕਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੰਸਦ ਨੇ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸੰਸਦ ਕੋਲ ਆਰਕੀਟੈਕਟਸ ਐਕਟ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਆਰਕੀਟੈਕਟਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ

ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਕੀਟੈਕਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਏਆਈਸੀਟੀਈ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅੰਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਾਲਜ ਆਫ਼ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਦੀ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ 40 ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 30 ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ”

11. 2011 ਦਾ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰ.5400 ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਾਜੀਵ ਗਾਂਧੀ ਪ੍ਰੌਦਯੋਗਿਕੀ ਵਿਸ਼ਵਵਿਦਿਆਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਕਾਲਜ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਸੁਸਾਇਟੀ (ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆ ਮੰਦਰ ਸਿੱਖਿਆ ਸਮਿਤੀ) ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ। ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 2011 ਦੇ ਡਬਲਿਊ. ਪੀ. ਨੰ.315 ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ 2 ਫਰਵਰੀ, 2011 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੁਆਰਾ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਲਈ 80 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨਾਲ ਬੀ. ਆਰਚ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਨੇ ਔਨਲਾਈਨ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ 16 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੀ. ਓ. ਏ. ਨੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਇਮਾਰਤ, ਸੁਤੰਤਰ ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਕਾਲਜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੱਖਰੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2) ਨੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬੀ. ਆਰਚ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੀ. ਓ. ਏ. ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 6 ਸਤੰਬਰ 2010 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੀ. ਆਰਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰੇਗੀ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ। ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ 6 ਸਤੰਬਰ 2010 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਪਾਲਣਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਕੋਰਸ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. (ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3) ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬੀ. ਆਰਚ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੋਰਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਂ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਹਿ-ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

12. 2011 ਦਾ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 8443 ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਚਿੰਤਤ, ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆ ਮੰਦਰ ਸਿੱਖਿਆ ਸਮਿਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਉਹੀ ਫੈਸਲਾ, 2 ਫਰਵਰੀ 2011 ਨੂੰ 2011 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 325 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਅਤੇ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦਰਮਿਆਨ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵੀ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ
13. ਇਸੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਨੇ 2011 ਦੇ ਐੱਸ. ਐੱਲ. ਪੀ. (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 20460 ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 18 ਜੁਲਾਈ, 2011 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਨੂੰ ਇਹ ਐੱਸ. ਐੱਲ. ਪੀ. ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਰਤੀਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਵੱਖਰੀ ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆ ਮੰਦਰ ਸਿੱਖਿਆ ਸਮਿਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ।

14. ਸਾਲ 2013 ਦੀ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਸਾਲ 2013 ਦੀ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 2016 ਦੀ ਐੱਸ. ਐੱਲ. ਪੀ. (ਸਿਵਲ) ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-

ਨਾਲ, ਸੀ. ਓ. ਏ. ਅਤੇ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੁਆਰਾ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ ਲਈ ਦੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਬੀ. ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ। ਲਾਗੂ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ ਲਈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਦੇ ਕੋਰਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ 80 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਸੀ। ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਦਾਖਲਾ ਫੀਸ, ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਫੀਸ ਦਾ ਪੰਜ ਗੁਣਾ, ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸੀ. ਓ. ਏ. ਨੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਦੋ ਵਾਧੂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਅਗਲੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ ਯਾਨੀ 2012-2013 ਲਈ ਆਪਣੀ 80 ਦੀ ਦਾਖਲਾ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖਯਤੀ ਗਿਰੀਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰਣਿਮਾ ਕੁਲਕਰਨੀ ਬਨਾਮ ਕਾਲਜ ਆਫ਼ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਐਂਡ ਓਰਸ। 2, ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਓ. ਏ. ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ (ਉਪਰੋਕਤ ਟਰੱਸਟ) ਨੂੰ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲੈਣੀ ਪਵੇ। ਇਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ

15. ਸਾਲ 2016 ਦਾ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ.17005 ਵੀ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਉਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਬੀ. ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਸਕੂਲ ਆਫ਼ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵੇਸ਼ਵਰਿਆ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 19 ਸਤੰਬਰ, 2011 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸਰਕੂਲਰ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਏਆਈਸੀਟੀਈ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 21 ਸਤੰਬਰ, 2011 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਕੋਰਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

16. 2018 ਦਾ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ.28121 (ਮੁਸਲਿਮ ਸਿੱਖਿਆ) ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ. ਕਾਲੀਕਟ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਓ. ਆਰ. ਐੱਸ.) ਇੱਕ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ

ਕਾਲਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਹ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਾਲਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ-ਕਾਲੀਕਟ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੇ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਲਈ ਸੀ। ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਮਾਨਤਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। 29 ਅਗਸਤ 2018 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ (ਡਬਲਯੂ. ਪੀ. (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 2018 ਦੇ 25412 ਵਿੱਚ) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਥੀਜਸ ਕਾਲਜ ਆਫ਼ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਬਨਾਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। 2018 ਦੇ ਡਬਲਯੂ. ਪੀ. (ਸੀ) ਨੰਬਰ.23858 ਵਿੱਚ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ 6 ਅਗਸਤ 2018 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

17. ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁੱਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੀ. ਓ. ਏ. ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਉਪਾਅ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹਨ।

18. ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲਈ ਮਿਆਰ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁੱਝ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ। ਸੀ. ਓ. ਏ. ਕੋਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੀ ਮਾਨਤਾ ਵਾਪਸ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੇ ਅੰਦਰ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੜੀ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ

19. ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਦੋਵੇਂ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਅਥਾਰਿਟੀਆਂ ਕੋਲ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਕੁੱਝ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੋਵਾਂ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈਃ - “45. ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

(1) ਕੌਂਸਲ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ, [ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ] ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਆਮਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ-(ਏ) ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ; (ਬੀ) ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵ;

(3) ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਸੱਦਣਾ ਅਤੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨਾ, ਉਹ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕੀਤੀਆਂ (ਸ) ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜ; ਕੋਰਸ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਸਿਖਲਾਈ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਹਾਰਤ ਦੇ ਮਿਆਰ; (f) ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵ; (g) ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਸਟਾਫ, ਉਪਕਰਣ, ਰਿਹਾਇਸ਼, ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਮਿਆਰ; ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ, ਪਰੀਖਿਅਕਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ;

(i) ਆਰਕੀਟੈਕਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਆਚਰਣ ਦੇ ਮਿਆਰ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ; ਅਤੇ (ਜੇ) ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ”

2) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹਰੇਕ ਨਿਯਮ, ਇਸ ਦੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਸੰਸਦ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਦਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕੁੱਲ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ

ਮਿਆਦ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਇੱਕ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਗਾਤਾਰ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸੈਸ਼ਨ ਜਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੋਵੇਂ ਸਦਨ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਸਦਨ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ”

20. ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈਃ - “23. ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। —(1) ਕੌਂਸਲ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। (2) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਆਮਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤਃ —

(ਏ) ਕੌਂਸਲ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ;

(ਅ) ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ; (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ;

(ਡੀ) ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਖੇਤਰ, ਸੰਵਿਧਾਨ, ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜ;

ਹ) ਉਹ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਲਈ ਖੇਤਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਅਤੇ ਕਾਰਜ। ” 21. 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈਃ -

“ 22. ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। —

(1) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਆਮਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ

ਏ) ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ;

(ਅ) ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ;

(ਸ) ਜਿਸ ਰੂਪ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਜਟ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ;

(ਈ) ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ 22. ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨਃ -ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। (2) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਆਮਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ -

(ਏ)ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਧਿਆਇ II ਅਧੀਨ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣ, ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ;

(ਅ) ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ

(ਸੀ) ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਕੀਟੈਕਟਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੇਰਵੇ;

(ਡੀ) ਉਹ ਫਾਰਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7), ਧਾਰਾ 26 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ;

(ਈ) ਸੈਕਸ਼ਨ 24,25,26,27,28,32 ਅਤੇ 33 ਅਧੀਨ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ;

(ਐੱਫ)ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਧਾਰਾ 27 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਮ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈਧਾਰਾ 27 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਰਥਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ;

ਐੱਚ) ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੌਂਸਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗੀ; (i) ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਦੀਆਂ ਛਾਪੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਫੀਸ; ਅਤੇ

(ਜੇ) ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (3) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹਰੇਕ ਨਿਯਮ, ਇਸ ਦੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਸੰਸਦ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਦਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕੁੱਲ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਇੱਕ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਗਾਤਾਰ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸੈਸ਼ਨ ਜਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੋਵੇਂ ਸਦਨ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਸਦਨ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਉਸ ਨਿਯਮ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। "

23. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਂਡੇ ਦੁਆਰਾ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਤਿੰਨ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ "ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਫਾਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ (ਨਵੇਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ, ਕੋਰਸਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਕੋਰਸਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਲਈ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ) ਨਿਯਮ, 1994। " ਇਹ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੁਆਰਾ 1987 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਲ 2016 ਦੇ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ 11 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 23 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਨ 2016 ਦੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਮੁਸਲਿਮ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਭਾਵ 2018 ਦੇ ਐਸ. ਐਲ. ਪੀ. (ਸਿਵਲ) No.28121 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਦੂਜੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ 'ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਫਾਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ (ਫੀਸਾਂ ਲਈ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼)

ਨਿਯਮ, 1994' ਹੈ, ਜੋ ਧਾਰਾ 23 (1) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 10 (ਜੇ) ਅਤੇ (ਓ), 1987 ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਤੀ 20 ਮਈ, 1994 ਦੀ ਹੈ। ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ

24. ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਡਾ. ਰਾਜੀਵ ਧਵਨ ਨੇ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 45 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਈ), (ਜੀ), (ਐਚ) ਅਤੇ (ਜੇ) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਨਿਯਮ, 1983 ਦੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮਿਆਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਡਾ. ਧਵਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਸਾਲ 2017-2018 ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋ ਉਪ-ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੋਵੇਗੀਃ - “ 14.0 ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 2017-18 ਵਿੱਚ ਨਵੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਃ -ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਤਹਿਤ 22 ਨਵੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਚਲਰ ਆਫ਼ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਕੋਰਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 6 ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੀਜੀ ਕੋਰਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਸਾਲ 2017-18 ਵਿੱਚ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੋਰਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਅੰਡਰ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਦਾਖਲਾ ਲਗਭਗ 24741 ਹੈ, ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 2017-18 ਲਈ ਯੂ. ਜੀ. ਅਤੇ ਪੀ. ਜੀ. ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈਃ -

i) ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੀ.ਆਰ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕੋਰਸਃ

(ii) ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐੱਮ. ਆਰਚ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕੋਰਸਃ

(iii) 'ਕੋਈ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ' ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂਃ 12

(iv) ਸੰਸਥਾ ਨੇ 'ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ' 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾਃ ਐੱਨ. ਆਈ. ਐੱਲ. ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਅਕਾਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ "ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ" ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

25. ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਕੋਰਸਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ

ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀ ਜਾਂ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅੰਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ। ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਨੂੰ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ "ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਦੇ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਮਿਆਰ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ 1987 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸੇ ਕੱਢੇ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਸਮਝ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਮਰਾਠਾ ਬੋਰਡਿੰਗ ਹਾਊਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਕੌਂਸਲ, (ਉੱਪਰ), ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏਆਈਸੀਟੀਈ ਅਤੇ ਸੀਓਏ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (3) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੀ. ਓ. ਏ. ਲਈ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (4) (ਐੱਮ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (ਕੇ) ਲਈ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

26. ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਕਈ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ, ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਦੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕੌਂਸਲਾਂ ਦੀਆਂ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਰਕੀਟੈਕਚ “ 18. ਅਧਿਐਨ ਕੋਰਸਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ. - ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜੋ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਕੌਂਸਲ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ' ਏ 'ਦੇ ਕੋਰਸਾਂ ਬਾਰੇ ਮੰਗ ਕਰੇ। ਅਜਿਹੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਮਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਲੰਘਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਬਾਰੇ। 19. ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ। -

1. ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ, ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ, ਜਿੱਥੇ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਇੰਨੀ ਗਿਣਤੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇਗੀ।

2. ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਖਲਾਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ, ਪਰ ਸਟਾਫ, ਉਪਕਰਣ, ਰਿਹਾਇਸ਼, ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਸਮੇਤ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ ਬਾਰੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਹਰ ਉਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਬਾਰੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। 3. ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗੀ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜੇਗੀ। ”

27. 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਜੇ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਕੋਰਸ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਟਾਫ, ਉਪਕਰਣ, ਰਿਹਾਇਸ਼, ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਸਟਾਫ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

28. ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਅਪੀਲਾਂ ਤੱਕ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕਮੀਆਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18,19,20 ਅਤੇ 21 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 29. ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ

ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1982 ਹੈ। 1982 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਭਾਗ ਅੱਠਵਾਂ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਦੀਆਂ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 29 ਅਤੇ 30 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

29. ਵਿੱਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ. - ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 19 ਤਹਿਤ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਾਜ਼ਰੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਰਥਾਤਃ -

(1) ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹਰੇਕ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
(2) ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਾਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ।

(3) ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇਗੀਃ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੋ ਹੋਵੇਗੀ।

(4) ਹਰੇਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਤੋਂ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਮੋਹਰ ਹੇਠ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ; (ਅ) ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਜਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਜਾਂ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਜਾਂ ਸਟਾਫ, ਉਪਕਰਣ, ਰਿਹਾਇਸ਼, ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਸਮੇਤ ਵਿਦਿਅਕ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਗੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

(ਸ) ਚੇਅਰਮੈਨ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਅੰਤਮ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗੀ।
ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਵਿੱਦਿਅਕ ਮਿਆਰਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੁਧਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਤੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ ਦੇ

30. ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵ। - (1) ਇਹ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾਃ - ((ਅ) ਉਸ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਬਾਰੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪਿਛਲੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਾਂ ਉਸ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨਾ ਜੋ ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੋਰਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਜਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਕਿ ਕੋਰਸ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ;

(ਡੀ) ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਜਾਂ ਘਾਟ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨਾ;

(ਹ) ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਰੇਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਲਿਖਤੀ, ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਜਾਂ ਵਿਵਹਾਰਕ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ, ਵਿਵਹਾਰਕ ਜਾਂ ਵਾਇਵਾ-ਵੋਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੈਸ਼ਨਲ ਅਤੇ ਕਲਾਸ ਵਰਕ, ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਸਕੇਲ, ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਗਿਆਨ ਦੇ ਮਿਆਰ ਬਾਰੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੇਰਵੇ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ।

(ਐੱਫ.) ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਅਧਿਆਪਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(ਛ) ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਉੱਤੇ, ਉਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਪਰੂਫ ਕਾਪੀ, ਮੂਲ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਦਸਤਖਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਕਾਪੀ ਵਜੋਂ ਵਾਪਸ ਕਰੋ।

(2) ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਾਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਹਰੇਕ ਰਿਪੋਰਟ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(3) ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।

(4) ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੁਪਤ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂਚ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਜੋ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ।

(5) ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਾਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਕਾਪੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਅਗਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(6) ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਾਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਰੇਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਸੰਸਥਾ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਦੇ ਨਾਲ, ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇਗੀ। ”

30. ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਨਿਯਮ 1983 ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਿਆਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਕੋਰਸਾਂ ਦੀਆਂ ਅਕਾਦਮਿਕ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ (5) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨਃ - “ 5 ਸੇਵਨ ਅਤੇ ਪਰਵਾਸਃ -

(1) ਇੱਕ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਦਾਖਲੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 40 ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਜੇ 40 ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਕਲਾਸਾਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। (2) ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ। ”

(1) ਸੰਸਥਾਵਾਂ 1 ਦਾ ਅਧਿਆਪਕ/ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਨੁਪਾਤ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਗੀਆਂਃ 8.

(2) ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ 100 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 12 ਫੈਕਲਟੀ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ।
(3) ਇੱਕ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 40 ਦਾਖਲੇ ਵਾਲੇ ਸੰਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਫੈਕਲਟੀ ਪੈਟਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤਿਕਾ-ਬੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਫੈਕਲਟੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਜ ਸਮੇਤ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਅਭਿਆਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ|
(5) ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅੰਤਿਕਾ-ਸੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਗੀਆਂ।

(6) ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਕਾਦਮਿਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਲਈ ਫੈਕਲਟੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਅਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮਿਆਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਿਆਰ, ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪੇਸ਼ੇ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਆਉਣ। " 31. ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਅੰਤਿਕਾ ਬੀ ਫੈਕਲਟੀ ਅਹੁਦਿਆਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਹੁਦੇ, ਤਨਖਾਹ-ਪੈਮਾਨੇ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸੰਸਥਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਲਗਭਗ 15 sq.m.m ਦਾ ਫਰਸ਼ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸ ਰੂਮ ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 5 ਸਟੂਡੀਓ, ਫੈਕਲਟੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ, ਵਰਕਸ਼ਾਪ, ਸਮੱਗਰੀ ਅਜਾਇਬ ਘਰ, ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾਵਾਂ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ/ਕਾਨਫਰੰਸ ਰੂਮ, ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਸਟਾਫ ਲਈ ਸਾਂਝਾ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਥਾਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਜਾਂ ਹੋਸਟਲ ਵਿੱਚ, ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਮੈਡੀਸਨ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕੋਰਸਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਚਿੱਤਰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਕ ਨੂੰ ਹੋਸਟਲਾਂ ਅਤੇ ਸਟੂਡੀਓਜ਼ ਦੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਖੇਡਾਂ ਲਈ ਵੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਕਸ਼ਾਪ/ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਕਰਣ ਵੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਸਟੂਡੀਓ ਵਿੱਚ ਲਾਕਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ। ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ, ਵਰਕਸ਼ਾਪਾਂ, ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਅਤੇ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫੀ ਇਕਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਟਾਫ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਫੈਕਲਟੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਸਹਾਇਕ ਸਟਾਫ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸਹਾਇਕ ਸਟਾਫ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਟਾਫ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਹੋਸਟਲ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ। "

32. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਵੱਲੋਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ 1994 ਦੇ ਦੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, 20 ਮਈ, 1994 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਾਲਜਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਹਾਲਾਂਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਜਾਂ ਕਾਲਜਾਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ। ਅਗਲਾ ਇੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਨਵੇਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁ-ਪੱਧਰੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਨੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲਈ ਹੈ, ਪਰ 2016 ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਲ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

33. ਮਿਤੀ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਦੇ 1994 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈਃ " 6. ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ। - ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਹਰ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤਃ -

(i) ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਕਸਤ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਅਤੇ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਬੰਧਤ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਲਾਨਾ ਆਵਰਤੀ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਵੇਗੀਃ

2) ਕੋਰਸ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤਕਨੀਕੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

(3) ਸਬੰਧਤ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਖਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

(4) ਟਿਊਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫੀਸਾਂ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮੁੱਚੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨਾਲ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

(5) ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਟਾਫ ਦੀ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। (ਨਿਜੀ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਸੰਸਥਾ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗੀ।

34. 2005 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਿਆਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਸ੍ਰੀ ਪਾਂਡੇ ਵੱਲੋਂ ਗੰਭੀਰ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1987 ਦਾ ਐਕਟ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਕਰਦਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਉੜੀਸਾ ਲਿਫਟ ਸਿੰਚਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਬੀ ਸ਼ੰਕਰ ਪਾਤਰੋ ਅਤੇ ਹੋਰ, 5 ਨੇ ਵੀਉਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਰਸ਼ਵਨਾਥ ਚੈਰਿਟੇਬਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਫਾਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ 6 ਵਰੁਣ ਸੈਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਬਨਾਮ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿੰਘ ਇੰਦਰਪ੍ਰਸਥ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ 7 ਨੇ ਵੀ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ

35. ਕਿਸੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਸ਼ਵਨਾਥ ਚੈਰਿਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ 'ਤੇ ਕਾਲਜ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੋਰਸਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਏਆਈਸੀਟੀਈ ਤੋਂ' ਇਤਰਾਜ਼ਹੀਣਤਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ '(ਐੱਨਓਸੀ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਹੈਂਡਬੁੱਕ, 2008 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਐੱਨ. ਓ. ਸੀ. ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਕਾਲਜ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ।ਉੜੀਸਾ ਲਿਫਟ ਇਰੀਗੇਸ਼ਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰ) ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਉੱਠਿਆ ਨਿਗਮ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਸਮੇਤ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ) ਵਜੋਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਬੀ.ਟੈਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। (ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਸਿਵਲ) ਦੀ ਡਿਗਰੀ। ਇਸ ਡੀਮਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਯੂ. ਜੀ. ਸੀ.) ਅਤੇ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ.

ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣਾ ਡਿਸਟੈਂਸ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਾਰਤੀਦਾਸਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡੀਮਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਰਸ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸਨ, ਨੂੰ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀਆਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ।

36. ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਧਿਆਮਨ ਵਿਦਿਅਕ ਅਤੇ ਖੋਜ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਹੋਰ 8 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1923 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ ਮੁੱਖ ਉੱਤੇਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜਾਂ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਉੱਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਲਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜਾਂ ਵਰਗੇ ਤਕਨੀਕੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚੀ । ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜਾਂ ਵਰਗੇ ਤਕਨੀਕੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਸਬੰਧੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਸੀ ਪਰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

37. ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੋਤ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰਾਲੇ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਨੰ. ਐੱਫ.17 11/2003 IV ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਚਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਟਕਰਾਅ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈਃ “ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਰ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ

ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਤਾਲਮੇਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਵੀਆਂ ਤਕਨੀਕੀ ਵਿੱਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰੇ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਕੋਰਸ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਕੌਂਸਲ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਪੇਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਐਕਟ ਨੂੰ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਤਾਲਮੇਲ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ, ਦਾਖਲੇ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ, ਨਵੇਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ, ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (ਕੇ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਨੂੰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਐਕਟ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਕੋਰਸਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਦਾਖਲੇ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ, ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਐਕਟ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲਈ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮਿਆਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਐਕਟ, 1972 ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੰਤਰਾਲਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਰਕੀਟੈਕਟਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ/ਕੋਰਸਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਐਕਟ, 1972 ਅਤੇ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਐਕਟ, 1987 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਪੇਸ਼ੇ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖੇਗਾ। ”

38. ਸ੍ਰੀ ਪਾਂਡੇ ਨੇ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਜੋ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਅੰਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਟਕਰਾਅ

ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਪਰੋਕਤ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈਃ - " 25. ਵਿਭਿੰਨ ਆਈਕਲਟੀਜ਼ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। —(1) ਕੋਈ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਪਦੇ ਹਨਃਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। (2) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰੇਕ ਆਦੇਸ਼, ਇਸ ਦੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਸੰਸਦ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਦਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। " 39. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਤਹਿਤ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 77 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

40. ਡਾ. ਧਵਨ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ 1972 ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਆਰਕੀਟੈਕਟਸ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ "ਆਰਕੀਟੈਕਟ" ਅਤੇ "ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ" ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ। ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਉੱਤੇ, ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮੈਸਰਜ਼ ਮਾਥਰਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਥਾਰਿਟੀ ਯਾਨੀ ਏ. ਬੀ. ਅਬਦੁਲਕਾਦਿਰ ਬਨਾਮ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ।

ਕੇਰਲ ਰਾਜ 10. ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਏ. ਬੀ. ਅਬਦੁਲਕਾਦਿਰ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਨ।

41. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਉਲਟਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਾਹਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਨੂੰ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਕਵਰੇਜ ਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨਃ -ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਪਲੇਟਸ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ 11; ਵਰਲਪੂਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕਸ 12 ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ; ਕੇ. ਵੀ. ਮੁਥੂ ਬਨਾਮ ਅੰਗਾਮੂਥੂ

42. 1987 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਰਮਿਆਨ ਅੰਤਰ ਜਾਂ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤੀਦਾਸਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (ਸੁਪਰ) ਅਤੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਇਹ ਹਨ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕੌਂਸਲ ਪਲਾਈ ਬਨਾਮ ਟੀ. ਜੇ. ਜੋਸਫ 16 ਅਤੇ ਟੀਕਾ ਰਾਮਜੀ ਬਨਾਮ. ਯੂ. ਪੀ. 17 ਰਾਜ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਛਾੜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 1972 ਦਾ ਐਕਟ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਜੋ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। 1987 ਦਾ ਐਕਟ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀ ਜਾਂ ਡਿਪਲੋਮਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ। ਜੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਮਿਆਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 1987 ਦਾ ਐਕਟ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ 1972 ਦਾ ਐਕਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਹਨਃ ਆਰ. ਐਸ. ਰਘੁਨਾਥ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ 18; ਐੱਲ. ਆਈ. ਸੀ ਬਨਾਮ ਡੀ. ਜੇ. ਬਹਾਦੁਰ 19; ਯੂ. ਪੀ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਹਰੀ ਸ਼ੰਕਰ ਜੈਨ 20; ਅਤੇ ਜੇ. ਕੇ. ਕਾਟਨ ਸਪਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਵੀਵਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ।

43. ਉਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਭਰੋਸਾ ਭਾਰਤੀਦਾਸਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, 1972 ਦਾ ਐਕਟ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 1987 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਭਾਰਤੀਦਾਸਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ 'ਤੇ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਭਾਰਤੀਦਾਸਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ 1981 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੂਚਨਾ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਬਾਇਓ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ, ਪੈਟਰੋ ਕੈਮੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ, ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ। ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸ ਚਲਾਉਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੋਰਸ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਐੱਚ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 10 (ਕੇ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਐਚ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈਃ - “("ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ, ਜੋ ਇੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਕੋਰਸ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ” ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀਃ -

“15. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਐਕਟ ਕਿਸੇ "ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ" ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ "ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਓ) ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ "ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਨਾਂ" ਅਤੇ "ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ" ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਐੱਚ) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ "ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ" ਵਿੱਚ "ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ" ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਨੂੰ "ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ" ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ. ਜੇ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ "ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ" ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਰੱਖ ਕੇ "ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕਈ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ "ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ" ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੋਵਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਗਿਆ। "ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ "ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ" ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ "ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ" ਨੂੰ ਇੱਕ "ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ" ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਮੀਕਰਨ ਜਿੱਥੇ ਵੀ "ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ" ਸਮੀਕਰਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ" ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰੇ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਕੋਰਸਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 10 (ਕੇ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ" ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ "ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ" ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 10 (ਕੇ) ਇੱਕ "ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ" ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ "ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ" ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ "ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਕਟ ਇੱਕ "ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ" ਅਤੇ ਇੱਕ "ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ" ਦਰਮਿਆਨ ਸੰਪੂਰਨ ਵਖਰੇਵੇਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਐਕਟ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ

ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸੂਚੀ I ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ 63 ਤੋਂ 65 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

16. ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐੱਮ. ਸੰਬਾਸ਼ਿਵ ਰਾਓ ਕੇਸ [(1997) 1 ਐੱਨ ਐੱਲ. ਟੀ. 629 (ਐੱਫ. ਬੀ.)] ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲਟ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਜਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਵੀ ਸਹੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਅਤੇ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਭਾਗ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕੋਰਸ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਤਾਲਮੇਲ ਅਤੇ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਾਂ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। "

44. ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ 22, ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਭਾਰਤੀਦਾਸਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੁੱਝ ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਸੀ, ਮੋਟੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਉਸੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀਦਾਸਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਕਾਰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ

ਕਿ ਇਹ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਭਾਗ ਜਾਂ ਇਕਾਈ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਧਿਆਪਨ ਮਿਆਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸੰਸਦ ਯੂ. ਜੀ. ਸੀ. ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਪ੍ਰਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਐੱਚ.) ਵਿੱਚ "ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜੋ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਨੂੰ ਕੁਝ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚੇਤੰਨ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਕੱਲੇ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਕਾਈਆਂ ਵਜੋਂ। ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 10,11 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਂ ਸਿੱਧਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਯੂ. ਜੀ. ਸੀ. ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿੱਧੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀਦਾਸਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਕੇਸ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਐਕਟ ਯੂ. ਜੀ. ਸੀ. ਐਕਟ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਯੋਗ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦਾ ਤੱਥ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ VII ਦੀ ਸੂਚੀ I ਐਂਟਰੀ 66 ਬਨਾਮ ਸੂਚੀ III ਐਂਟਰੀ 25 ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

53. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਪੈਰੇ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਚਤ ਪੜ੍ਹਨ ਭਾਰਤੀਦਾਸਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੇਸ [ਭਾਰਤੀਦਾਸਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਬਨਾਮ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਫਾਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਪਰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ, ਇਸ ਦੇ ਕਾਲਜਾਂ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ.

ਪਾਰਸ਼ਵਨਾਥ ਚੈਰਿਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ ਕੇਸ [ਪਾਰਸ਼ਵਨਾਥ ਚੈਰਿਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਫਾਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ, ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਐਕਟ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸਿਰਫ ਸਲਾਹਕਾਰੀ, ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

54. ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਯੂ. ਜੀ. ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਕੈਨੀਕਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੀਂਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯੂ. ਜੀ. ਸੀ. ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 13,14,15 ਅਤੇ 19 ਅਤੇ ਪੈਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਦੇ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ "ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਲਜਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਯੂ. ਜੀ. ਸੀ. ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾ. ਧਵਨ ਨੇ 2004 ਦੇ ਸੀ. ਏ. ਨੰਬਰ 1145 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਯੂ. ਜੀ. ਸੀ. ਕੋਲ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸਾਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੇ ਨਿਯਮ ਯੂ. ਜੀ. ਸੀ. ਰਾਹੀਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਯੂ. ਜੀ. ਸੀ. ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਵੀ ਹੈ।

45. ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੀਓਏ ਤੋਂ। ਮੁਸਲਿਮ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਲਾਹਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਾਲੀਕਟ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 2015 ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 15 (3) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਕਾਲਜ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ 3 ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

46. ਭਾਰਤੀਦਾਸਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਗ 10 (1987 ਐਕਟ ਦੇ ਕੇ) ਅਤੇ (ਐਮ) ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1987 ਦਾ ਐਕਟ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਰਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਤਰਕ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭਾਰਤੀਦਾਸਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਉਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹੇਗੀ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਸੇ ਤਰਕ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੂਜੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ (ਉੱਪਰ)। ਅਧਿਆਮਨ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਐਂਡ ਰਿਸਰਚ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਪੈਰੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਵੱਲੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ "ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕੋ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ।

47. ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਦਬਦਬਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 1972 ਦਾ ਐਕਟ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦਾ ਰੁਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1987 ਦਾ ਐਕਟ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਟੈਚੂ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹੋਣ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੇ ਇਸ ਰੁਖ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਵਿੱਚ ਪਰਖੇ ਜਾ ਰਹੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਪਛਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਵਿਰੋਧੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਸਾਧਨ ਹਨ। ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਟਕਰਾਅ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਰਹੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ

ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਅਜੋਏ ਕੁਮਾਰ ਬੈਨਰਜੀ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਸੰਸਕਰਣ ਉੱਤੇ ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ - “39. ਪਾਠ ਅਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ, ਚਾਰ ਟੈਸਟ ਅਨੁਮਾਨਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਹਨਃ

((i) ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ,

(ii) ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ,

(iii) ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦੇਵੇਗਾ ਜੇ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ।ਹੋਰ ਕਿ ਉਹ ਸਹਿ-ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ

(iv) ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਸੰਗਤਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਅਦ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਰਹੇਗਾ। ”

48. ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ 1972 ਦਾ ਐਕਟ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ 1972 ਦਾ ਐਕਟ ਸਿਰਫ਼ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਆਰਕੀਟੈਕਟਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੇ ਗਠਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਕੰਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਹੋਰ ਦੋ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈਃ -

“17. ਮਾਨਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ। - ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ”

49. 1987 ਦਾ ਐਕਟ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਨੂੰ "ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ" (ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਜੀ)) ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਡਾ. ਧਵਨ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖੀਏ। ਉਸ ਨੇ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਾਠ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨਃ - “ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗੇ।

50. 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਗੈਰ-ਅਸਥਾਈ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਟੀਕਾਕਰਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਲੇਬਲ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਐਚ) ਵਿੱਚ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।ਭਾਰਤੀਦਾਸਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (ਉੱਪਰ) ਅਤੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਆਫ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਜ਼ (ਉੱਪਰ) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 1972 ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀਆਂ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮੇ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਆਰਕੀਟੈਕਟਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਆਰਕੀਟੈਕਟਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ-ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਾਂਗੇ।

51. ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਖੇਤਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਬੰਧਤ ਕੌਂਸਲ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਪਰ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸੰਗਤਤਾਵਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਆਂ ਹਨ। ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ

ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੀ. ਓ. ਏ. ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੈਗੂਲੇਟਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਨਿਯਮ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਪਦੰਡ ਜਾਂ ਮਿਆਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਪਦੰਡ ਏਆਈਸੀਟੀਈ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। 1994 ਦੇ ਦੋ ਨਿਯਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। 2016 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈਂਡ ਬੁੱਕ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਦੇ ਢੰਗ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

52. ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1976 ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ 1923 ਅਤੇ 1987 ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀਃ -

“30. ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਕੌਂਸਲ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵੰਡ ਕਰਨ, ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਢੰਗਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ, ਕੋਰਸਾਂ, ਪਾਠਕ੍ਰਮ, ਸਟਾਫ ਪੈਟਰਨ, ਸਟਾਫ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ, ਟਿਊਸ਼ਨ ਫੀਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫੀਸਾਂ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ, ਨਵੀਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਕੋਰਸ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ, ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਦੇਣ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ, ਕਾਲਜਾਂ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ, ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੋਰਸਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਧਰਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ, ਤਕਨੀਕੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਡੀਮਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣਾ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ' ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਾਨਤਾ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕੌਂਸਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜਾਂ ਵਰਗੇ ਤਕਨੀਕੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਦੇ ਤਾਲਮੇਲ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਲਈ ਸੂਚੀ । ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜਾਂ ਵਰਗੇ ਤਕਨੀਕੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਏ ਬਣੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਪਰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

53. ਉੜੀਸਾ ਲਿਫਟ ਇਰੀਗੇਸ਼ਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਦਾ ਮਾਮਲਾ (ਸੁਪਰ) ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸਾਂ ਨੂੰ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਡਿਸਟੈਂਸ ਲਰਨਿੰਗ ਮੋਡ ਰਾਹੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ ਅਤੇ ਪਾਰਸ਼ਵਨਾਥ ਚੈਰਿਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕੇਸ (ਉੱਪਰ) ਦੀ ਚਰਚਾ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਵੱਲੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਦੋ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਟਕਰਾਅ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਦੋਵੇਂ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ (ਉੱਪਰ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਿ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਨਿਆ

ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

54. ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਹੋਣ ਦੇ ਇਕੋ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਛਾੜ੍ਹਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਸ਼ਾਸਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕੌਂਸਲ, ਪਾਲੀਆ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੈਦਾਨ-ਨਿਯੰਤਰਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਐਲ. ਆਈ. ਸੀ. ਬਨਾਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਡੀ. ਜੇ. ਬਹਾਦੁਰ (ਉੱਪਰ) ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈਃ - “52. ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਮ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਐਕਟ ਆਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਧੀਆ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਸਮੇਂ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧੁੰਦਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰਿਲੇਟੀਵਿਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਹੈ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ-ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵੀ। ” 55. ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਜਸਟਿਸ ਜੀ. ਪੀ. ਸਿੰਘ (14ਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪਾਠ "ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ" ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਸਫ਼ਾ 737 ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂਃ -

“ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ' ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਲਗਭਗ ਸਮਕਾਲੀ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਬੋਝ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ' ਤੇ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਅਸੰਗਤ ਜਾਂ ਉਲਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਪਰ, ਜੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ”

56. ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਨੂੰ ਏ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਕਰਤੱਵ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (ਸੁਪਰ) ਅਤੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਆਫ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਕਿ ਕੋਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਲਜ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਕੋਰਸ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

57. 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਸਾਰੇ "ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ" ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਗਰੀ ਜਾਂ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਮਾਨਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੀ. ਓ. ਏ. ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਤੇ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰੇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

58. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਇੱਕ ਗ਼ੈਰ-ਪਾਬੰਦੀ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੈ। 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਰਕੀਟੈਕਟਾਂ ਦੇ

ਰਜਿਸਟਰ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਲਈ, ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਵਿੱਚ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਣ ਜਾਂ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਵੇ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈਃ -

“35. ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ। —(1) ਕਿਸੇ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਨੂੰ ਫਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। (2) ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਤਰਜੀਹ ਮਿਲੇਗੀ ਜੋ ਜਨਤਕ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਫੰਡਾਂ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ” ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਆਰਕੀਟੈਕਟ. ਉਹ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ 1987 ਐਕਟ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਨਾਲ। ਪਰ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੋਰਸ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀਆਂ ਜਾਂ ਡਿਪਲੋਮੇ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਕੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ 1972 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

59. 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਤੀਜਾ ਵੱਖਰਾ ਤੱਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀ ਜਾਂ ਡਿਪਲੋਮਾ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ. ਓ. ਏ.

ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿੱਧੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੇ ਨਿਯਮ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ, ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਦੋਵੇਂ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ।

60. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ, ਖੋਜ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ" ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦਾ ਫਰਜ਼ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀ. ਓ. ਏ. ਵੱਲੋਂ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ "ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ" ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਪੁਸ਼ਪਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਲਈ 'ਏ' ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਅਰਥ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ 'ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ' ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਉਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪ੍ਰਿੰਟਰਜ਼ (ਮੈਸੂਰ) ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਸੁਪਰ) ਅਤੇ ਵਰਲਪੂਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਸੁਪਰ) ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ। “12. ਜਿੱਥੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜਾਂ ਸਮੀਕਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੀ ਹੋਰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ", ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਨਿਯਮ, ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ”

61. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਨੂੰ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸ ਸਮੀਕਰਨ, ਅਰਥਾਤ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਬਾਹਰੀ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੇ ਰੁਖ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਡਿਗਰੀ ਜਾਂ ਡਿਪਲੋਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੀ ਆਰਕੀਟੈਕਟਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ। ਦੂਜਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉੱਪਰ) ਅਤੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣਗੇ। ਸੀ. ਓ. ਏ. ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਬਾਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ, ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਸਿਰਫ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।

62. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਹਨ ਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਰਥ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਇਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚੋਂ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਰਸ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸਾਧਨ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਬੇਤੁਕੇ ਜਾਂ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵਹਿਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇਕਾਨੂੰਨ. ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਐੱਫ ਏ ਆਰ ਬੇਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ "ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉੱਤੇ ਬੇਨੀਅਨ", ਲੇਕਸਿਸ ਨੈਕਸਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪੰਜਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ (ਸਫ਼ਾ 972 ਉੱਤੇ) ਤੋਂ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। “ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਉਸਾਰੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਬਿਆਨ ਲਈ ਲਾਰਡ ਰੀਡ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਆਕਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਲਾਰਡ ਰੀਡ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਬਦਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ”

63. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਜੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, "ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ "ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਏਆਈਸੀਟੀਈ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਸੰਗ ਇਸ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ ਦਾ ਇਹ ਨਿਰਮਾਣ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਹਰੀ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ 1987 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਉੱਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਜਿਹੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ "ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

64. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮੇ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, 1972 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ। ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀਆਂ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਅ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀਆਂ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।

65. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਪੀਲਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ੍ਹਾਂਗੇ -ਅਸੀਂ 2005 ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ।

(ਅ) ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਗਵਾਲੀਅਰ ਬੈਂਚ ਦੇ 2 ਫਰਵਰੀ, 2011 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਡਬਲਯੂ. ਪੀ. ਨੰਬਰ 315 2011 ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ ਆਈਆਂ। ਇਹ ਹਨ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. /2019 (ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 5400 2011), ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ./2019 (ਐੱਸਐੱਲਪੀ

(ਸੀ) ਨੰਬਰ.8443/2011 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ) ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ./2019 (ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 20460/2011 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਜੀਵ ਗਾਂਧੀ ਪ੍ਰੌਡਯੋਗਿਕੀ ਵਿਸ਼ਵਵਿਦਿਆਲੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 5400/2011 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਨ। ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਅਸਥਾਈ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਾਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਦੂਜੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ (ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ.8443/2011 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ) ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੰਸਥਾ, ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆ ਮੰਦਰ ਸਿੱਖਿਆ ਸਮਿਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆ ਮੰਦਰ ਸਿੱਖਿਆ ਸਮਿਤੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਵੱਲੋਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 2010-2011 ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਅਪੀਲ [2011 ਦੀ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) <ਆਈਡੀ1] ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼' ਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ। ਅਸੀਂ ਰਾਜੀਵ ਗਾਂਧੀ ਪ੍ਰੌਦਿਯੋਗਿਕੀ ਵਿਸ਼ਵਵਿਦਿਆਲਿਆ ਦੀ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਬੇੜਾ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਨਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਾਖਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸ਼ਾ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਦਾਖਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖੁਦ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਰਮਾਣ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਏਆਈਸੀਟੀਈ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਸੰਸਥਾ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕੰਟਰੋਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ 2011 ਦੀ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ.20460 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੀਓਏ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਇਹ ਵੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ

ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਸੀ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੂਹ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਕਿ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀਆਂ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮੇ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ 1972 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਸੀਂ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਦੀ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।ਸਾਲ 2016 ਦੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 17005 ਅਤੇ ਸਾਲ 2016 ਦੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) <ਆਈਡੀ1 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 2013 ਦੀ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 110 ਅਤੇ ਸਾਲ 2013 ਦੀ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 112 ਵਿੱਚ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ 'ਤੇ ਕੋਰਸ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਏ. ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ. ਈ. ਅਤੇ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਿਛਲੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਏਆਈਸੀਟੀਈ ਕੋਲ ਸਬੰਧਤ ਸੰਸਥਾ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਅ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ) 2018 ਦੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 28121 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਸਥਾ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਾਨਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ।

66. ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਭੰਗ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਰੀਆਂ ਜੁੜੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ

ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼

ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate